Sacrificiul lui Eliot

On Aprilie 22, 2009

Exercită-ți în mod inteligent influența, inducându-le celorlalți oameni acea stare prin intermediul căreia să-și dezvăluie adevărata esență a caracterului lor.

Ai văzut filmul " *Brotherhood of the Rose (1989)* "? Romulus, agentul CIA sub acoperire, reușește să se infiltreze în adăpostul Abelard. Şi-a pus viața în pericol fiindcă avea o singură nelămurire: de ce fratele său, Chris, a trebuit să moară? Vinovatul era fără îndoială Eliot, tatăl lor vitreg, șeful CIA. Trebuia cu orice preț să afle răspunsul, chiar de la el.

- Spune-mi ceva, Eliot. Cum de ai putut să sacrifici pe cineva pe care îl iubești, pentru o cauză nobilă? Ce cauză e așa măreață, încât să justifice faptul că ai luat și alți 18 băieți orfani și i-ai transformat în niște mașini de ucis? Cine naiba te crezi Eliot? Dumnezeu? Cu armata ta de roboți criminali? Am făcut totul pentru a obține respectul și dragostea ta, dar m-ai trădat tot timpul !

Leadership: Rezultatele prelucrării imaginii cu care ceilalți oameni se prezintă în fața ta, pot să identifice o cauză de natură a atrage schimbarea unei hotărâri pe care o califici incorectă și chiar abuzivă?

Ce preferi: un reflector sau un felinar? Imaginează-ți că ești într-o peșteră întunecată în care există două surse de iluminat: un reflector mic, a cărui putere de iluminare este foarte intensă, dar îngustă, și un felinar de vânt, care împrăștie o lumină estompată, difuză. Pe care l-ai folosi pentru a vedea unde te afli?

Felinarul îți dă o imagine mult mai clară a locului în care te afli, față de reflector care ar scoate la iveală doar mici detalii pe care cu greu le-ai putea potrivi între ele. Practic, felinarul redă imaginea altor personalități care rezistă cu bună știință la realitatea esenței tale spirituale, morale, vizionare, și de multe ori aceste personalități pot să lumineze o nuanță de îngrijorare care însă trădează intenția ascunsă de dezarmare a adversarului (care trebuie liniștit sau redus la tăcere).

Ca să schimbi oamenii, trebuie să te apuci să "vânezi" esența lor, acea calitate care îi face mai simțitori. Pentru asta trebuie să-ți formezi o imagine mai clară a ființei lor, trebuie să afli unde se află ei în raport cu tine și cu restul lumii, să îndrepți asupra lor acea lumină difuză, caldă, binefăcătoare a înțelegerii și convingerilor tale, a cărei putere să poată să le schimbe structura interioară.

Tonul cu care Romulus i-a adresat acele întrebări tatălui său, tonul trist, dar ferm, care vădea acea sinceră iubire și compasiune pentru fratele său, l-a determinat pe Eliot să fie cât se poate de sincer. Pentru prima oară acesta a cutezat să spună adevărul și să divulge toate acele jocuri murdare, toate acele acțiuni criminale pe care singur le construia și le executa fără probleme, lipsit de orice remușcări, pentru a-și satisface toate aspirațiile. Cuvintele lui Romulus au străbătut astfel toate căile înțelepciunii ajungând direct la Eliot, înfigându-se adânc în mintea lui ca raza de lumină a unui felinar.

Leadership: Este nevoie să faci un pas în spate și să observi ceea ce e acolo pentru tine, ca să fii gata să întâmpini ceea ce simți că are sens să se împotrivească cursului evenimentelor care se succed?

Tu știi să te raportezi la ceilalți oameni astfel încât să le câștigi inima, determinându-i astfel să fie sinceri cu tine? Ai puterea să schimbi temperamentul și atitudinea "bătute in cuie" ale oamenilor dificili? Măsura în care reușești să scoți adevărul de la oameni depinde numai de capacitatea ta de a te raporta la ei, abordându-i într-un mod diferit, apelând la sentimente.

Trebuie să fii deștept, creativ și flexibil, potrivit împrejurărilor în care te afli. Iar dacă acestea se schimbă, trebuie să răspunzi și tu în moduri diferite - să-ți folosești spiritul de inițiativă, să-ți asumi riscuri și să pui întrebări adecvate. Dar mai presus de toate, trebuie să ajungi la conștiința lor.

Față în față cu adevărul pe care l-a destăinuit tatălui său, Romulus știa că va trebui să întâmpine ceea ce simțea că are sens să se împotrivească cursului evenimentelor: trebuia să-și asume posibilitatea de a fi redus la statutul de victimă. Asta se întâmplă când te afli față în față cu un adversar de temut: trebuie să faci un pas în spate, ca să fii sigur că nu te ajunge brațul fatal al adevărului, mai exact consecința acceptării adevărului. Ca idee, atunci când pui cărțile pe masă nu înseamnă că îți crești neapărat șansele de a câștiga jocul, ci că te complaci într-o trăire de moment ca un fluture care se apropie prea mult de o lampă.

Adevărul este o ajustare a Ego-ului tău la însușirile inerente ale unei situații care îți poate leza un drept, credibilitatea, sau chiar împlinirea sufletească.

Așa cum montajul reprezintă o laborioasă construcție a secvențelor de film, tot așa calitățile pe care trebuie să le recunoști la ceilalți oameni necesită o laborioasă căutare între gândurile și convingerile lor existente. Tu treci cu vederea trăsăturile lor bune de caracter, sau te concentrezi numai la defectele lor? Nu uita că sentimentele devin ușor contagioase - se transmit de la o persoană la alta și împing către acțiuni.

Leadershipul este împotrivirea ta în fața cursului evenimentelor pe care le întâmpini cu acea simțire a ființei netrucată de efectele adevărurilor pe care nu le poți schimba, dar le poți accepta ca și când ele ar fi de partea ta.

Sacrificiul lui Eliot denotă schimbarea pe plan emoțional care se produce chiar și în oamenii "de fier", aparent lipsiți de o profunzime extraordinară. Ce fel de calități trebuie să-ți dezvolți pentru a reuși să trezești acea înflăcărare în starea lor emoțională? Ai puterea de a-i determina să fie sinceri și să scoți la iveală adevăratele lor calități morale?

Concluzie: Pentru un lider acțiunile "în forță" nu aduc niciun beneficiu, ci mai degrabă stârnesc aversiune, nemulțumiri și răzvrătiri. Puterea de convingere, stimulul psihologic pozitiv și comunicarea bilaterală, dau rezultate mult mai bune, dar impun o exercitare inteligentă și permanentă a unei influențe pozitive asupra celorlalți.

"Schimbarea" este un proces destul de lent și de durată, dar este de preferat decât modificarea peste noapte a comportamentului și gândirii omenești, ceea ce este o dovadă mai degrabă de superficialitate și de modificări de suprafață, nu de profunzime.

Source: https://neculaifantanaru.com/sacrificiul-lui-eliot.html